

הנחיות משרד הבריאות לבידוד בית

המבט של תמר

המבט של תמר משתקף בעיניה.
המבט של תמר מרחף בחלום.
המבט של תמר מתפתל בין ידיה,
המבט נעדר אך ממשיך להלם.

המגע של תמר הרועד על העור.
המגע של תמר מלטף בשנה.
המגע של תמר כשכבית את האור.
המגע העוטה, כשתמר כבר אינה.

המבט של תמר כשאינה מסתכלת.
המגע על גופה, כשתמר בחדרה.
מבטה לא רואה, הנה שוב את נופלת,

המגע מלטף באבדן הכרה.
המבט של תמר על בשרה הרפה.
המגע הוא רק הד העדרה בגופה.

הנחיות משרד הבריאות לבידוד בית

אין סימן מחלה, אין סימן החלמה.
(אך חובה לנטר הופעת תסמינים).
להקפיד על חטוי וכסוי הפנים.
(להותיר פתח צר, לאפשר נשימה).

יציאה תעשה רק כשאין כל בררה.
(פעלה הכרחית: שרותים, אכילה).
לעטות מסכה, ולשוב במהרה.
(להמשיך לאתר תסמיני מחלה).

הכנסת מבקרים אסורה בהחלט.
(עוד שבוע חלף, זה כבר תכף נגמר).
חובה לודא שהחדר סגור

(רק שבוע חלף והקרר משתלט),
אז אל תתפתה להכניס את תמר.
(בחלום, מרחוק, היא צועקת לך: "גור").

בובת סמרטוט

את לא ילדה קטנה, הפסיקי כבר לבכות.
זו רק בבת סמרטוט, חוטיה כבר תלושים,
שפתייה קו עקם, עיני קריסטל סדוקות,

ושמלתה קרועה, ידיה מתפרקות.
היא כבר אינה שלך, אז אל נא תתעקשי.
את לא ילדה קטנה, הפסיקי כבר לבכות.

נגבי את הדמעות, לכי להתנקות,
הרי את לא ילדה, הבכי הוא טפשי,
שפתיך קו עקם, עיניך נסדקות.

היא כבר אינה שלך, הפסיקי לחכות,
היא בטח כבר בפתח, בין כל הננטשים.
את לא ילדה קטנה, הפסיקי כבר לבכות.

זו רק בבת סמרטוט, בסוף הן נזרקות.
מדוע את בוכה? היא כלל לא אנושית,
שפתיים – קו עקם, עיני קריסטל סדוקות.

אמרי תודה שלא קבלת עכשו מכות.
בגדיה, לא בגדיך, הם הנפלשים.
את לא ילדה קטנה, הפסיקי כבר לבכות.
שפתיך קו עקם, עיניך נסדקות.